

QUARESMA AMB JOAN XXIII

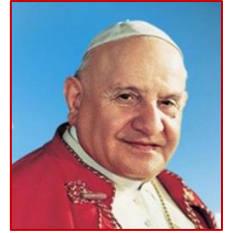
L'ITINERARI ESPIRITUAL DEL PAPA BO: D'ANGELO RONCALLI A SANT JOAN XXIII

7

EL PAPA BO ALS ALTARS

Virtuts evangèliques

- **La pobresa:** Des del seu humil bressol, aquesta virtut va acompanyar-lo durant tota la vida.

La pobresa m'ha donat la mà des de nen i fins avui no m'ha deixat mai, encara que sigui bisbe; no em sap greu, perquè la pobresa portada amb paciència em fa més semblant a Jesús. (Carta a les seves germanes)

Entre l'esplendor d'aquesta dignitat humana, contínua sòbria la taula del menjador. Vull beneir el Senyor per la pobresa una mica humiliant i enutjosa que practico. Em fa més semblant a Jesús pobre [...] més eficaç en el meu ministeri pastoral. (Diari de l'ànima, sent cardenal)

Ja Pontífex, volia que els pobres es trobessin a l'Església com a casa i va animar els pares conciliars a prendre iniciatives en aquest sentit. Als convidats, després d'haver menjat i resat l'oració de gràcies, solia dir-los amablement: *Si no heu quedat satisfets, recordeu els pobres.*

Havent vingut al món de família pobra i treballadora, estic particularment content de morir pobre. Dono gràcies a Déu per aquesta virtut evangèlica, de la qual en vaig fer vot en la meva joventut. M'ha induït a no demanar mai llocs distingits, ni diners, ni favors per a mi o per als meus familiars i amics. (Testament)

Desitjo que el Senyor em trobi pobre com sóc realment. (Tres dies abans de morir, després de disposar que la xavalla que havia en la seva taula fos lliurada a la Secretaria d'Estat del Vaticà).

- **La humilitat:** En ell era sobrenatural de manera natural. Constantment donava gràcies a Déu per preservar-lo de culpes greus i lleus plenament deliberades. Sempre es va considerar un pur instrument de la providència de Déu, rebutjant qualsevol protagonisme personal.

La meva persona no compta res, és un germà qui us parla, convertit en papa per la voluntat de Nostre Senyor, però tot junt, paternitat i fraternitat, són gràcia de Déu.

Per tal de fer triomfar l'amor, costi el que costi, prefereixo ser considerat com un inepte. Vull tornar bé per mal i esforçar-me a preferir en tot l'Evangeli de Jesús als artificis de la política humana. (Diari de l'ànima)

Tot el bé, cal referir-lo només a Déu, autor de les coses grans. Ell és qui ens mou a obrar, a estimar i a patir -que és propi de la condició humana- mentre vivim humilment aquí a la Terra. (Joan XXIII al cardenal Gustavo Testa)

Senyor Jesús, conserveu el gust i la pràctica de la senzillesa perquè, mantenint-me humil, m'apropi més al vostre esperit i atregui i salvi les ànimes. (Diari de l'ànima)

En el tracte amb els altres ens hem de deixar penetrar per l'esperit senzill i humil amb què les hauria tractat Crist. Segur que Jesús seria més indulgent amb elles que nosaltres. (Diari de l'ànima)

- **La pau:** Aquesta virtut no li era connatural, sinó una virtut evangèlica aconseguida amb esforç, humilitat, diàleg i pregària, fruit d'una serenitat interior i d'una íntima comunicació amb Déu.

El que més valoro és la pau, un do de Déu al qual els homes han de correspondre. (Després de rebre el Premi de la Pau de la Fundació Balzan).

Per què no s'allunyen d'una vegada totes les lluites i tensions de manera justa? Que demanen, que supliquen els homes a vosaltres, els governants? No demanen armes monstruoses que angoixen i poden ser la causa de destrucció general, sinó pau, pau ...! (Primer missatge radiofònic com a papa)

*Ara més que mai hem de procurar servir a l'home com a tal, i no només als cristians. Defensar a tot arreu els drets de la persona humana, i no només els drets de l'Església catòlica. No és que hagi canviat l'Evangeli, és que el comprenem millor. Ha arribat el moment de reconèixer **els signes dels temps**. (Comentant *Pacem in Terris* a dos cardenals, després de ser-li diagnosticat un càncer irreversible)*

- **La bondat:** La seva pau interior exterioritzava la bondat. Ha estat el poble senzill qui va definir a Joan XXIII com "el Papa Bueno". En ell la bondat es traslluïa formes d'agraïment.

Aquí tot canta la glòria del creador i la bellesa de la seva obra. Els homes -alguns homes- només busquen la destrucció i ensorrar el món en la misèria. (Durant una travessia marítima, 1940)

Si té una mare que creu i resa per vostè, rebrà la llum de la fe, sempre que no la rebutgi... (Al rector -agnòstic- d'una Universitat que li va dir: "Excel·lència, la seva fe és com la de la meva mare").

*El meu temperament em guia a veure en tot el millor, en lloc de fer-ho en sentit pessimista... **veure-ho tot, dissimular molt, corregir poc.** (abril 1960)*

El més característic de la seva bondat era el seu estil d'amabilitat que es compromet sense parar a "animar" a cada interlocutor i en tota circumstància, confiant veritablement en l'altre ia *descobrir d'una forma nova i consoladora la paternitat de Déu*. La serena i comprometedora determinació de permetre coexistir *Angelino* amb el *successor de Pere*, donen testimoni de la identitat entre la interioritat més personal del cristià i l'exterioritat més pública del Papa. El que és autèntic, bo, veritable per al *Angelino de Sotto il Monte*, segueix sent per a *Joan XXIII*.

I més valuós de la vida és Jesucrist beneït, la seva santa Església, el seu Evangeli, la veritat i la bondat. (Abans de morir)

Moltes altres virtuts evangèliques van adornar la figura de Joan XXIII: l'obediència, l'esperança, l'alegria, l'oració, l'esperit ecumènic o desig ardent d'unió de les Esglésies cristianes, per al qual va donar la seva vida. Les encarnar imitant Jesucrist, van fonamentar la seva vida cristiana i humana i li han merescut pujar als altars.

Beatificació i Canonització del Papa de la Bondat

Després d'haver-nos ensenyat a viure, ell va ser un testimoni de com morir a la llum de la fe . *Fillets meus, sigueu bones persones* van ser les seves últimes paraules a través de Ràdio Vaticana arribar a tothom. Va morir el 3 de juny de 1963 enmig de la consternació del món que l'estimava profundament .

La causa de beatificació va ser introduïda per Pau VI el 1965, després de la clausura del Concili Vaticà II. Va ser beatificat per Joan Pau II el 3 de setembre de 2000, que el va definir com **el papa de la bondat, de les missions, del Concili, l'ecumenisme, de la pau, de l'Església que vol abraçar tota la humanitat** . La seva festa litúrgica va quedar fixada l'11 d'octubre, dia de l'obertura del Concili Vaticà II.

El 3 de juny del 2001, diumenge de Pentecosta, el cos incorrupte de Joan XXIII va ser traslladat des de la cripta de la basílica de Sant Pere fins a l'altar de Sant Jeroni; i el sarcòfag al seu poble natal, Sotto il Monte, a l'església de Santa Maria in Brusicco.

El **27 d'abril de 2014**, diumenge de la Divina Misericòrdia, serà canonitzat amb el papa Joan Pau II al Vaticà per haver emprès els camins de la renovació en el gran solc de la tradició.

PENSAMENTS ESPIRITUALS

*A això de caure i tornar-te a aixecar, de fracassar i tornar a començar, de seguir un camí i haver-lo de torçar, de trobar el dolor i haver de afrontar-lo. A això, no li diguis adversitat, digues-li entrenament que et portarà a la **saviesa**.*

*A això de fixar-te un objectiu i haver-ne de seguir una altre de fugir d'una prova i haver de encarar-la, d'alçar un vol i haver d'aterrar, d'aspirar i no poder, de voler i no saber, d'avançar i no arribar. A això, no li diguis càstig, digues-li **ensenyament**.*

*A això de passar dies junts, dies feliços i dies tristos, dies de soledat i dies de companyia. A això, no li diguis rutina, digues-li acumular **experiència**.*

*A això de que els teus ulls mirin, i les teves orelles sentin, i el teu cervell funcioni, i les teves mans treballin, i la teva ànima irradii, i la teva sensibilitat senti i el teu cor estimi. A això, no li diguis poder humà, digues-li **miracle diví i agraeix haver-lo rebut**.*